

literatura naj k "harrema" (spet v (3)
nareditaj, saj gre za pohodu angarna)
- za menarije, saj je menarije vpisane, že
v sam njen diskurz, v samo persister
svobode - podoben kot svoboda in individualnost.

o o o
Kar pa se tiče menarija kot etične
maksime in političnega programa, o čemer
bomo danes gotovo še govorili - pri tem
ne moremo mimogledoma Gandhija in njegovega
trajnega gesla ahimsa (menarije).

Gandhi je nedvomno sporna osebnost in
se večinoma njegova slehinja in njegov etični
in politični ideal ne da aplikirati (neposredno
na drugačna okolja in čase, kot je npr.
Jugoslavija v sedanjim trenutku, čeprav sem
prepričan, da se od Gandhija in njegove
etične dize lahko naučimo tudi mi.

Ore sereda za osnovno vprašanje,

[Ali je menarije manj odpora proti nasilju
in do kam lahko toleranca gre?]

Odporni na to vprašanje so sereda lahko različni,
osebno sem prepričan, da Gandhijev
kategorični imperativ kot imperativ, kot maksima
popolnega drži, da pa je od danes pristoja
in časa, predvsem pa od naših moči in Giberni
odrisov, v katerih je takšno maksimo, takšen
kategorični imperativ mogoče uveljaviti v praksi.